

Arrest

nr. 293 630 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat E. RAHOU en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kamal Pur in het district Qarghayi, gelegen in de provincie Laghman. U bent Pashtoen van etnische origine en u hangt het soennitische geloof aan. U bent de oudste zoon in een landbouwersgezin. U ging naar school tot de vijfde graad. Wegens financiële problemen moest u stoppen met school en begon u uw eigen voedingswinkeltje in Kamal Pur.

Omdat u het financieel niet breed had, stelde uw oom aan moederszijde, I.A. (...), voor om voor hem te werken bij de geheime veiligheidsdiensten. In de tweede of de derde maand van het jaar 2019 begon u informatie over gewapende personen en de taliban in uw dorp te verzamelen en gaf u deze informatie telefonisch aan uw oom door.

U werkte ongeveer twee jaar voor uw oom, totdat uw problemen begonnen. Op een bepaald moment ging u samen met uw neef N.A. (...) per motorfiets naar uw oom H.A. (...) in Bisram. Vlakkbij het provinciecentrum van Laghman werden jullie tegengehouden en gecontroleerd door de taliban. Omdat ze dachten dat u een spion was en voor de veiligheidsdiensten werkte, werd u samen met uw neef meegenomen naar een kamer in Sangar. Jullie zaten drie dagen vast in deze kamer. De taliban maakte de eerste dag een video-opname van jullie en stuurde deze naar uw vader met het verzoek naar hen te komen. De derde nacht wist u te ontsnappen met uw neef en zijn jullie naar een tante in Tir Garay gegaan, waar jullie vier dagen onderdoken. U vernam van uw vader aan de telefoon dat de taliban bij uw thuis was langs geweest, hem geslagen had en naar u op zoek was. Omdat u niet langer veilig was in Afghanistan en de taliban u overal zou vinden, bent u met behulp van uw oom het land ontvlucht. Ook uw neef vluchtte op hetzelfde moment weg en sindsdien weet u niets over zijn wedervaren.

U vertrok in maart 2021 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. U kwam op 27 juli 2021 aan in België waarna u op 29 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek bezorgt u een foto van uw taskara, een foto van u samen met een vriend, een videoopname van uw gevangenneming door de taliban en een videofragment waar uw huis wordt afgebrand.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante

familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p. 2-3).

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman tot aan uw vertrek in maart van 2021. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en dat hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS stelt vast dat uw geografische kennis over de omgeving van uw dorp Kamal Pur in het district Qarghayi hiaten vertoont. U somt een aantal dorpen in de omgeving op, waar u reeds eerder zou zijn geweest en u stelt even later dat deze dorpen aan uw dorp zijn begrensd. Hierbij dient echter vastgesteld te worden dat de dorpen Aghrabat, Mir Alam qala en het districtscentrum van Qarghayi niet aan uw dorp grenzen. De dorpen Salam Qala, Alukhail en Nawar zijn niet te vinden op de gangbare kaarten in de buurt van uw dorp. In feite weet u maar één buurdorp te noemen: Lamati (CGVS, p. 5-6). Pas veel later geeft u aan dat Bolan vijf minuten van uw dorp is. Opmerkelijk genoeg zou u in dit op de kaarten duidelijk zichtbare buurdorp niet geweest zijn, daar waar u wel een vriend had die in dat dorp woonde (CGVS, p. 12, 29). Dat u evenwel Akhundzadahgan, Qabilah, Laçah Moçah, Shaykhan, Qasimabad, Bolan, Tarang Baluchabad en Dara Lam niet meteen vernoemt als aangrenzende buurdorpen, is niet te bevatten (CGVS, p. 6.). U kan omliggende provincies opnoemen maar vergeet er toch twee, met name Panjsher en Kunar (CGVS p. 12). Inzake de districten die aan uw district grenzen, spreidt u maar een gedeeltelijke kennis ten toon: u geeft correct Alingar aan, vervolgens zegt u Alishang maar dat grenst niet aan uw district, u gaat verder met Badpash, vervolgens noemt u Qarghayi zelf en u eindigt met Mehterlam, hetgeen in feite samenvalt met Badpash (CGVS, p. 8). Al deze districten vallen in uw provincie maar u noemt geen enkel van de districten op die aan uw district grenzen doch die tot een andere provincie horen. Zo vernoemt u niet: Surobi district, Khogyani district, Surkhrod district, Behsud district, Kuzkunar district en vergeet u ook Dara-eNur. Dit komt over als dat u de districten van de provincie heeft vanbuiten geleerd maar niet dat u op spontane en doorleefde manier kan vertellen over de districten die aan het uwe grenzen. Verder weet u dat de Alingar rivier en de Kabul rivier door uw district stromen en deze op een bepaald moment samenvloeien (CGVS, p. 6). Dat u de naam van de derde bekende rivier Alishang, die zijn naam aan het gelijknamige buurdistrict gaf, vergeet, is evenwel bevreemdend daar de bekende rivieren Alingar en Alishang in uw district samenvloeien in de Kabul rivier. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.

U hebt het CGVS er niet van overtuigd dat u nog in de periode voor uw vertrek naar België begin 2021 in Qarghayi, Laghman, verbleef. U geeft aan de maanden in de Afghaanse kalender niet te kennen daar u ongeschoold bent (CGVS, p. 6). U stelt dat het in de zomer heel warm is in uw regio. Op de vraag naar de warme maanden echter, geeft u slechts de naam van één maand, alsof de zomer slechts één maand duurt en bovendien geeft u bizar genoeg wel de naam van een maand, met name Jawza (CGVS, p. 12). Dit is nochtans een maand van de lente en niet van de zomer zoals u beweert (CGVS, p. 12). Dat u zich hierin vergist, als zoon van een landbouwer, doet de wenkbrauwen fronsen.

Verder blijkt uw kennis van bekende personen in Qarghayi onaannemelijk beperkt. Wanneer u gevraagd wordt of u weet wie de districtschef was van Qarghayi ten tijde van uw beweerde vertrek uit Afghanistan noemt u Kamar Udiel, mijnheer Kamar, die niet terug te vinden is. U weet niet hoe lang hij reeds aan de macht is, enkel dat hij de laatste districtshoofd zou geweest zijn voor de machtsovername door de taliban. Zijn voorganger kent u niet. Bij de vraag wie de controle over uw dorp had, haalt u politiefchef Atuala Mudaris van uw district Qarghayi aan, maar ook deze is niet terug te vinden (CGVS, p. 9-10). Gevraagd wie de provinciegouverneur van Laghman was toen u nog in Afghanistan was, vermeldt u Abdul Wali Wahidzai (CGVS, p. 13). Abdul Wali Wahidzai werd echter pas in juni 2021, toen u reeds enkele maanden vertrokken was uit Afghanistan, aangeduid als provinciegouverneur van Laghman. Zijn voorganger Rahmatullah Yarmal, die wel ten tijde van uw aanwezigheid provinciegouverneur was, kan u dan vreemd genoeg weer niet opnoemen (CGVS, p. 13). U kan dus enkele namen opnoemen van lokale

overheidsfunctionarissen, maar over geen enkel van hen kan u meer vertellen dan de naam (CGVS, p. 10). Het beetje kennis dat u aldus vertoont, heeft een ingestudeerd karakter. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.

U haalt aan dat de vijanden van de overheid aan de macht waren, en bedoelt hiermee de taliban. Wanneer er gevraagd wordt iets meer te vertellen over de taliban, stelt u dat ze in de bergen in de richting van Alingar en Alishang verbleven, buiten uw district. U kan geen namen van talibanleiders noemen en kan verder niemand anders benoemen die banden met de taliban zou hebben. Bovendien heeft u nog nooit een lid van de taliban gezien (CGVS, p. 9). U heeft geen weet van veiligheidsincidenten op de weg van uw dorp Kamal Pur naar het districtscentrum (CGVS, p. 12). Wanneer er voorts gevraagd wordt naar veiligheidsincidenten in uw district, kan u slechts één incident noemen dat ongeveer vijf jaar geleden heeft plaatsgevonden. Twee mannen genaamd Haji Mokhtar en Haji Satar, die banden zouden hebben met de taliban, werden doodgeschoten door de overheidstroepen in Bolan. Op de vraag of u nog weet heeft van een dergelijk incident, kan u geen enkel ander incident opnoemen (CGVS, p. 14-15). Qarghayi is echter een erg onveilige regio waar ook in de periode net voor uw vertrek tientallen doden vielen in het conflict tussen de taliban en de overheid. Uw gebrek aan kennis hierover werpt verdere grote twijfels op over uw beweerde herkomst. U weet evenmin de namen van andere groeperingen die nog actief zijn in uw regio, u bent enkel in staat de taliban en overheid te benoemen (CGVS, p. 11). Nochtans was ISKP ook actief in Laghman. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.

Nog wordt u gevraagd naar overstromingen in uw district. U vertelt over een overstroming die vijf jaar geleden plaatsvond. Deze overstroming zou de landbouwgronden beschadigd hebben en de huizen van klei hebben doen instorten. Het leger zou met helikopters mensen en dieren die vastzaten geholpen hebben. Het is evenwel opmerkelijk dat u niet weet naar welke plaats deze mensen geëvacueerd werden, terwijl zij na de overstroming zijn teruggekeerd om hun huizen herop te bouwen (CGVS, p. 10-11). U haalt nog een andere zware overstroming van zes jaar geleden aan (CGVS, p. 11). Op de vraag of er bij één van deze overstromingen hulp werd aangeboden door buitenlandse organisaties, antwoordt u ontkennend, er zou enkel hulp gekomen zijn van de Afghaanse overheid (CGVS, p. 10-11). Nochtans blijkt dat naast Unicef heel wat buitenlandse andere organisaties in uw regio actief waren, zoals International Organization for Migration, World Food Programme, International Rescue Committee, Danish Refugee Council, Swedish Committee for Afghanistan, Danish Committee for Aid to Afghan Refugees, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan en World Health Organization. Er wordt niet van u verwacht dat u al deze organisaties zou kunnen opsommen. Evenwel mag aangenomen worden dat u, indien u werkelijk tot begin 2021 in Laghman zou hebben gewoond, minstens zou weten dat er hulp werd aangeboden door buitenlandse organisaties of toch één organisatie kan noemen. Ook haalt u overstromingen van vijf of zes jaren vóór uw vertrek aan maar geeft u geen recente overstromingen. Nochtans vonden er medio 2020, toen u toch nog in Qarghayi zou vertoefd hebben, tal van overstromingen plaats ten gevolge van hevige regenval in onder andere de provincie Laghman.

Daarnaast wordt u gevraagd naar aardbevingen. U verklaart over een aardbeving te weten zes jaar geleden met de instorting van huizen hier en daar tot gevolg. Verder was er geen grote schade in uw regio (CGVS, p. 12). Voorts kan u geen andere aardbeving geven die schade aan de huizen heeft veroorzaakt. Het is opmerkelijk dat u zo weinig concrete details kan verschaffen over de Hindu Kush aardbeving van oktober 2015 met het epicentrum in de provincie Badakhshan, die met een kracht van 7,5 op de schaal van Richter zwaarder was dan gemiddeld. Hoewel de schok het krachtigst was in de provincies Badakhshan, Nangarhar, Kunar en Nuristan, was er ook in Laghman aanzienlijke schade. In Laghman ondervonden meer dan 250 families ernstige problemen door deze aardbeving, waarbij zes doden en vijftientig gewonden vielen in uw provincie. Zesentwintig huizen werden compleet verwoest en 793 huizen werden zwaar beschadigd, 475 families werden geholpen. Zeker zes families in Qarghayi werden getroffen. Ook na deze natuurramp kwamen buitenlandse organisaties ter hulp, zij kwamen onder meer in uw eigen dorp Kamal Pur, en in Bar Kamal Pur en Kuz Kamal Pur. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier. In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u geen weet heeft van grote schade in uw regio of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2021 in Qarghayi te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.

Maar vooral blijkt u niets af te weten van een groot infrastructuur project dat recentelijk voor uw vertrek werd verwezenlijkt in uw eigen dorp. Het gaat nochtans over de bouw van een muur van wel 755 meter in Kamal Pur zodat honderden hectaren landbouwgrond en woningen tegen overstromingen beschermd worden. Wanneer u expliciet wordt gevraagd of er ook beschermingsmaatregelen tegen overstromingen in uw dorp Kamal Pur werden genomen, haalt u enkel aan dat er in verschillende regio's vier à vijf jaar geleden muren werden gebouwd, maar dat er in uw dorp niets is gebeurd en dat uw dorp nog steeds kan

overstromen. Waar precies dan muren in de verschillende regio's werden gebouwd, kan u niet eens vertellen (CGVS, p. 11).

Dat u niet in staat bent enig incident op te noemen dat plaats vond kort voor uw vertrek, niet in staat bent om enige andere groepering uit uw regio te benoemen, geen weet heeft van humanitaire hulp door buitenlandse organisaties is zeer opmerkelijk en doet alleen maar verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Qarghayi vooraleer u het land verliet. Als inwoner van de regio, die bovendien toch iets van radionieuws moet opgepikt hebben waar uw familie naar luisterde, kan echter verwacht worden dat u toch wel enkele incidenten zou kunnen opnoemen (CGVS p. 13). Dat u tenslotte niet op de hoogte blijkt van de recente beschermingsmuur in uw dorp geplaatst eind 2020, ondergraaft finaal uw bewering tot begin 2021 in Qarghayi te hebben gewoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Kamal Pur in het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Zelfs indien uw verblijf in Qarghayi voorafgaand aan uw komst naar België geloofwaardig zou zijn, quod non, kan nog steeds geen geloof gehecht worden aan de motieven waardoor u gevlucht zou zijn. Er dient te worden vastgesteld dat u de door u voorgestelde problemen met de taliban niet aannemelijk kon maken. Uw verklaringen over uw beweerde problemen met de taliban zijn immers dermate onwaarschijnlijk en weinig overtuigend dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst haalt u aan dat uw oom aan moederszijde, I.A. (...), voor de nationale veiligheidsdienst werkte in Mihtarlam. U heeft echter geen enkele informatie over hem. U weet niet sinds wanneer hij voor de geheime diensten is beginnen werken, wat hij precies deed en hoe hij daar is beginnen werken. Op de vraag wie er allemaal op de hoogte was van zijn werk, stelt u geen weet te hebben van zijn familie, maar kan u slechts zeggen dat u de enige was in uw familie die hiervan op de hoogte was (CGVS, p. 17). Uw oom zou u gebeld hebben om te vragen of u voor hem wilde werken. Dat was de eerste keer dat u hoorde over zijn werk bij de nationale veiligheid (CGVS, p. 18). Het oogt enigszins merkwaardig dat uw oom, waar u zo goed als niets over weet, u plots dit gevaarlijk jobaanbod deed, waar niemand anders van op de hoogte was en dat hij bovendien zelf kon kiezen wie hij in dienst nam zonder enige verdere officiële registratie bij de veiligheidsdiensten (CGVS, p. 19). Op de vraag waarom hij juist u over dit aanbod contacteerde, verklaart u dat uw oom u wel kon vertrouwen en u als winkelier veel mensen zag. Dat u blindelings zijn aanbod om voor hem te werken aanvaardde, terwijl u helemaal niets over hem wist, kan het CGVS niet overtuigen. Te meer u zelf aanhaalt dat het gevaarlijk werk was waardoor u in de problemen kon komen als het zou uitkomen (CGVS, p. 20). U zou informatie over personen die gewapend waren en talibanstrijders in uw dorp telefonisch hebben doorgegeven aan uw oom (CGVS, p. 19). Dit is opmerkelijk en tegenstrijdig met hetgeen u eerder meedeelde, namelijk dat u geen weet had van talibanstrijders in uw dorp en dat u de taliban nooit zag omdat deze zich enkel in de bergen bevonden (CGVS, p. 9). Verder heeft u geen foto's met uw oom of documenten die aantonen dat zowel hij als u voor de nationale veiligheidsdiensten werkten (CGVS, p. 29).

Ofschoon u aan niemand verteld heeft dat u voor de geheime veiligheidsdiensten werkte, wist de taliban u toch te vinden. U weet niet hoe de taliban hiervan op de hoogte was en wie dit aan hen verteld kon hebben (CGVS, p. 20). Zij zouden info over u gehad hebben en op zoek naar u geweest zijn. Nochtans had u in de twee jaar dat u voor uw oom werkte nooit eerder een bedreiging van de taliban gekregen (CGVS, p. 22). Zeven dagen voor uw vertrek uit Afghanistan hebben zij uw neef en u plots opgewacht en gearresteerd toen jullie onderweg waren naar uw oom in Bislam.

Het is voorts bevreemdend dat uw neef, die niet voor de veiligheidsdiensten werkte, ook drie dagen gevangengenomen werd door de taliban. U stelt dat de taliban ook aan hem begon te twijfelen of hij voor de overheid werkte. In de video-opname die tijdens de gevangenneming door de taliban van jullie gemaakt werd, werd gesproken van twee daders en twee spionnen die voor de overheid werkten. Jullie beide vaders zouden gecontacteerd worden. Niettegenstaande de opname sprak over twee daders, werd de video vreemd genoeg enkel naar uw vader verzonden en niet naar de vader van uw neef (CGVS, p. 23-25). Op de vraag waarom ze dit filmpje enkel naar uw vader verzonden, komt u niet verder dan te zeggen dat u de echte dader was en dat uw neef omwille van uw problemen ook werd gearresteerd (CGVS, p. 29). Deze tegenstrijdigheid tussen de video-opname en uw verklaringen ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw relaas. U geeft daarnaast aan dat er tijdens uw ontsnapping 's nachts helemaal niemand van de taliban aanwezig was in het huis, u zou via het raam samen met uw neef ontsnapt zijn. Het lijkt weinig waarschijnlijk dat de taliban het huis onbewaakt zou achterlaten terwijl jullie beschouwd werden als spionnen (CGVS, p. 25).

Bovendien is het volstrekt onlogisch dat uw ouders niemand over dit filmpje of over jullie gevangenhouding zouden verteld hebben. U heeft zelfs geen weet of uw vader uw oom H. (...), de vader van uw neef die samen met u gevangen gehouden werd en tevens op de video stond, heeft gecontacteerd hierover (CGVS, p. 29). Het is opmerkelijk dat u daar geen enkele info over heeft terwijl u nog meermaals contact heeft gehad met uw vader na uw ontsnapping. U heeft ook geen info over het feit of uw neef terug naar

zijn vader is gegaan en of de taliban ook bij uw neef thuis zijn langs gegaan na jullie ontsnapping Uw gebrek aan interesse omtrent het lot van uw neef die samen met u gearresteerd werd, is eigenaardig, u heeft hem niet meer gecontacteerd (CGVS, p. 28-29). Daarnaast draagt het gebrek aan kennis over uw familie niet bij aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo zegt u dat u niet weet hoe uw tante heet en u geen contact met haar had (CGVS, p. 18). Nochtans dook u vier dagen bij haar onder (CGVS, p. 25). Het is opvallend dat u plots aan haar deur staat om onder te duiken voor de taliban terwijl u haar daarvoor nog nooit eerder gezien zou hebben.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek, met name twee video-opnames, een foto met een vriend en uw taskara, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. U stuurt een foto met iemand maar het is volstrekt onduidelijk wat u daarmee poogt aan te tonen. Uw identiteit of herkomst of relaas worden er alleszins niet door aangetoond. U legt een kopie neer van een taskara, maar zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt, hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op nietreguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Dit geldt evenzeer voor de door u voorgelegde video-opnames als voor uw taskara. Over de door u bijgebrachte video-opnames meent het CGVS dat hieraan bezwaarlijk bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van personages, locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd opgenomen, a fortiori gezien het geheel van uw ongeloofwaardig geachte verklaringen. Inzake het videofragment van een huis dat in brand staat wat zou moeten aantonen dat dit uw huis was dat de taliban na de machtsovername in brand gestoken zou hebben. geeft u zelf toe dat niet te bewijzen valt dat het uw huis zou geweest zijn (CGVS, p. 29). Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten, foto's en video-opnames sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

Al het boven vernoemde zorgt er dan ook voor dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw persoonlijke vluchtmotieven, noch aan uw verblijf in de door u beweerde regio van herkomst voor uw komst naar België, namelijk Qarghayi.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de

omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie-richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de: “Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet; schending art. 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.”

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing onjuist en onvolledig is gemotiveerd.

Verzoeker doet een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stelt:

“Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. 5.

Het is wegens deze negatieve interpretaties dat het CGVS geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker, terwijl bij een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen en bewijselementen zijn asielrelaas wel degelijk zou leiden tot een andere beslissing.”

Verzoeker betoogt dat zijn afkomst onterecht ongeloofwaardig wordt bevonden. Met betrekking tot het aan hem verweten gebrek aan geografische kennis omtrent de omgeving van zijn dorp Kamal Pur in het district Qarghayi in de provincie Laghman, voert verzoeker aan:

“Verweerder tracht te doen uitschijnen dat verzoeker totaal niet op de hoogte is van enig geografische kennis aangaande Kamal Pur. Dit klopt niet.

Verzoeker heeft weldegelijk een goede geografische kennis van deze regio en dit blijkt uit zijn persoonlijk onderhoud. Hij noemt o.a. de dorpen Lamati en Bolan (CGVS p.5-6, 12 en 29) als aangrenzende dorpen, beschrijft het gebied en kent ook de omliggende districten (zie CGVS, p. 8).

Verweerder meent toch te moeten oordelen dat verzoeker sommige dorpen ten opzichte van zijn eigen dorp niet kan situeren.

Verweerder springt echter bijzonder onzorgvuldig om met de namen van dorpen en overige informatie. Bovendien verdraait zij de woorden van verzoeker.

Gelet op de diverse schrijfwijzen en manier van uitspraken, is het niet verwonderlijk dat verzoeker de opgesomde dorpen niet allemaal herkent, wanneer uitgesproken door de protection officer. De namen worden vaak verschillend geschreven.”

Aangaande zijn kennis betreffende de bekende personen in de regio, geeft verzoeker aan:

“Verzoeker wist echter het volgende aangaande bekende personen uit zijn district (CGVS p. 8-9):

(...)

Als jongeman wist hij uiteraard niet hoelang deze aan de macht was.

Verzoeker wenst in deze te benadrukken dat verweerder op dit punt niet doorgevraagd heeft zodat hij het één en ander verder kon uitklaren dan wel toelichten.”

Inzake de overstromingen en aardbevingen in de regio, stelt verzoeker:

“Er zijn echter tal van verklaringen waar verweerder geen rekening mee heeft gehouden.

Verzoeker kon toelichten dat er zo’n 6 en 5 jaar geleden ernstige overstromingen plaatsgevonden hebben. Dit wordt bevestigd door verweerder.

Het enige dat verzoeker hier wordt kwalijk genomen is het gegeven dat hij niet kon benoemen welke internationale organisaties te hulp zijn geschoten na de ernstige overstromingen.

Gelet op het profiel van verzoeker en het gegeven dat hij slechts beperkt geschoold is, is het aannemelijk dat hij niet op de hoogte is of en welke internationale organisaties de Afghanen te hulp zijn geschoten na de overstromingen of minstens dat hij deze niet kan benoemen.

Verder vindt verweerder het opmerkelijk dat verzoeker zo weinig concrete details kan verschaffen over de Hindu Kush aardbeving van oktober 2015 met het epicentrum in de provincie Badakhshan, die met een kracht van 7,5 op de schaal van Richter zwaarder was dan gemiddeld. Hoewel de schok het krachtigst was in de provincies Badakhshan, Nangarhar, Kunar en Nuristan, was er ook in Laghman aanzienlijke schade aldus verweerder.

Verzoeker wenst in deze vooreerst zijn verklaringen hieromtrent te benadrukken (CGVS p.12):

Verzoeker vermeldt de Hindu Kush aardbeving weldegelijk, alleen niet bij naam.

Verder verklaart verzoeker dat de schade ingevolge deze aardbeving in zijn regio niet zo groot was. Dit komt overeen met de beschikbare informatie hieromtrent.

Hier dient in ieder geval benadrukt te worden dat verweerder niet achter de schade in andere regio’s gevraagd heeft zodat verzoeker hieromtrent bijkomende informatie kon verschaffen.

Het gaat niet op enkel vragen te stellen inzake de regio van verzoeker om dan achteraf te stellen dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van de gevolgen van de Hindu Kush aardbeving nu het epicentrum van deze aardbeving zich niet in de regio van verzoeker bevond.”

Dat hij geen bijkomende informatie kon verstrekken inzake zijn oom, verklaart verzoeker als volgt:

“Dit gegeven is allesbehalve opmerkelijk maar net verklaarbaar gelet op de gegeven omstandigheden.

Zo is het aannemelijk dat iemand die als spion voor de overheid werkt, hier niet mee te koop loopt en zo weinig mogelijk informatie hieromtrent met zijn (verre) familieleden deelt.

Bovendien is het als jongeman van destijds 24 jaar oud eveneens aannemelijk niet op de hoogte te zijn van dergelijke gegevens.

Verzoeker zat in geldnood en het voorstel van zijn oom, hoewel risicovol, zou hem een goed inkomen kunnen opleveren.”

Omtrent zijn vrees ten aanzien van de taliban, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker wenst in eerste instantie te benadrukken dat verweerder op dit punt niet doorgevraagd heeft, zodat verzoeker alle onduidelijkheid uit de wereld kon helpen of meer details kon verschaffen.

Verweerder blijft in gebreke en weerhoudt enkel en alleen negatieve interpretaties aan het verhoor van verzoeker.

Verzoeker heeft verder samenhangende verklaringen inzake de gevangenneming door de Taliban afgelegd.

Verzoeker verdient het voordeel van de twijfel.”

Verzoeker gaat verder in op de neergelegde documenten. Dienaangaande voert hij aan:

“In tegenstelling tot wat verweerder beweert, zijn de neergelegde documenten wel degelijk authentiek en betrouwbaar. Het CGVS schuift eenvoudigweg cruciale documenten aan de kant zonder een serieuze verantwoording. In zijn algemeenheid verwijzen naar de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten overtuigt niet.

Het gaat niet op om een eigen selectie van documenten eenvoudigweg onbetrouwbaar en gesolliciteerd te noemen.”

Verzoeker concludeert:

“Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing onjuist is en tevens onvolledig gemotiveerd.

Verweerder blijft maar beweren dat het verhaal van verzoeker onaannemelijk is zonder werkelijk aan te tonen waarom dit zo is. Verweerder kan niet aan ‘cherry picking’ doen en de hand van enkele elementen de geloofwaardigheid van verzoeker trachten te ondermijnen.

Het CGVS geeft aan elke verklaring immers een negatieve interpretatie terwijl de verklaringen van verzoeker duidelijk zijn en wijzen op een risico op vervolging.

Zoals hierboven uiteengezet, zijn de motieven om te besluiten dat verzoeker een ernstige vrees voor vervolging kent, overtuigend. Verweerder zoekt spijkers op laag water, geeft verzoeker absoluut niet het voordeel van de twijfel en kiest steeds voor de meest negatieve interpretatie.

Verzoeker heeft nochtans duidelijke verklaringen afgelegd over de bedreigingen die hij diende te ondergaan.

Verweerder heeft dan ook nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren. Het persoonlijk onderhoud van verzoeker is op geen enkel punt diepgaand. Verweerder diende verder door te vragen zodat verzoeker eventuele onduidelijkheden kon uitklaren.

Het feit dat verweerder over een appreciatiemarge beschikt kan haar niet van haar onderzoekplicht ontslaan.

Verzoeker is tot het uiterste gegaan in zijn medewerkingsplicht en heeft alle vragen inhoudelijk beantwoord alsook getracht keer op keer te verklaren waarom hij niet op de hoogte is van bepaalde details.

Doch slaagt verweerder er in om zijn asiolverhaal van tafel te vegen door het geven van vage argumenten die neergepend werden op amper drie pagina's.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden."

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de "Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."

Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn specifieke politieke en sociale profiel vreest voor zijn leven. Hij wijst in dit kader op de aangevoerde problemen met de taliban en op de inhoud van artikel 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Voorts voert hij aan:

"Hoewel verweerder poogt het relaas van verzoeker als ongeloofwaardig te omschrijven, gaat dit niet op. Het asielfrelaas van verzoeker is in lijn met de overige neergelegde stukken.

Verzoeker is dus reeds rechtstreeks bedreigd met de dood en dit vormt overeenkomstig art. 48/7 Vw. Een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

16.

Gelet op de omstandigheden en het specifieke profiel van verzoeker is het duidelijk dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Derhalve dient hij erkend te worden als vluchteling."

2.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de "Schending van artikel 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM."

In wat hij omschrijft als eerste middelonderdeel, wijst verzoeker op de inhoud van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt hij:

"Het CGVS heeft in bestreden beslissing nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden over gegaan tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Evenwel komt hij tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Nochtans schrijft art. 49/3 Vw. voor dat er naast een onderzoek naar de vluchtelingenstatus een onderzoek naar de mogelijke subsidiaire bescherming moet plaatsvinden.

Gezien verzoeker heeft verklaard dat hij een risico loopt op de dood, dient het CGVS op zijn minst een daadwerkelijk onderzoek te ondernemen of om te kunnen beoordelen of er effectief een dergelijk risico bestaat in zijn regio.

Bovendien werd er onvoldoende nagegaan of er gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dit onderzoek zou immers hebben aangetoond dat er wel degelijke gronden zijn om de subsidiaire bescherming aan verzoeker toe te kennen."

In wat hij omschrijft als tweede middelonderdeel, stelt verzoeker vervolgens:

“Mocht verweerder een zorgvuldig onderzoek hebben uitgevoerd, dan was hij op de hoogte van de situatie van verzoekers regio van herkomst, het district Qarghai.

Verweerder stelt dat er voor asielzoekers uit een groot aantal gebieden wordt geoordeeld dat zij subsidiaire bescherming nodig hebben, als zij hun herkomst aannemelijk maken en als er geen reëel intern vluchtalternatief is. Hij zet ook een redenering uiteen waaruit blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan is achteruit gegaan, dat er regionale verschillen zijn en dat op basis van de algemene situatie geen bescherming kan worden toegekend.

19.

Verweerder stelt wel dat “Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.”

Verweerder geeft aldus onomstotelijk aan dat er weldegelijk nog steeds sprake is van willekeurig burgerslachtoffers.

Toch besluit verweerder hierop dat er geen status van subsidiaire bescherming toegekend dient te worden.

In deze wenst verzoeker eveneens te wijzen op het volgende (p.3 bestreden beslissing):

(...)

Onbegrijpelijk dat verweerder, gelet op het bovenstaande, toch meent tot de conclusie te moeten komen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

20.

Gelet op de hoge graad van geweld, is het niet overtuigend om te beweren dat er geen sprake is van een situatie waarin verzoeker een groot risico loopt. Verzoeker heeft zijn herkomst aannemelijk gemaakt en er is geen sprake van een reëel intern vluchtalternatief. Derhalve dient in ondergeschikte orde de status van subsidiaire bescherming toegekend te worden.”

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen; Ondergeschikt de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de status van subsidiaire bescherming toe te kennen;

In meest ondergeschikte orde het dossier opnieuw over te maken aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.”

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 27 juli 2023 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Het betreft een Afghaans karate-diploma van verzoeker, foto's van verzoeker tijdens karate, foto's van een vriend van verzoeker die naar Turkije is gevlucht, een foto van verzoeker met een legervriend in Afghanistan, het Afghaans paspoort van verzoeker, het Afghaans rijbewijs van verzoeker, de taskara van verzoeker, het bewijs van internationale verzending van de bijkomende stukken, foto's van verzoeker in zijn dorp en executies in zijn dorp, een video van een executie in verzoekers dorp en een video van verzoekers vader in zijn dorp.

3.2. Verweerder legt op 26 juli 2023 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd opgeheven met ingang van 21 juli 2018. Hoe deze bepaling *in casu* en door de bestreden beslissing die dateert van 19 mei 2022 geschonden zou kunnen zijn, kan, nog daargelaten dat verzoeker waar hij verwijst naar deze bepaling niet de minste verdere duiding verstrekt, dan ook in het geheel niet worden ingezien.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. De schending van het vertrouwensbeginsel wordt door hem dan ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU, dient voorts te worden opgemerkt dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. De Raad wijst erop dat artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU werd omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft deze bepaling te dezen geen directe werking en kan verzoeker zich niet rechtsgeldig beroepen op de schending van deze bepaling.

Met de inhoud van het gestelde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.7. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Kamal Pur in het district Qarghayi in de provincie Laghman, en geeft aan niet naar dit land en deze regio te kunnen terugkeren en daarom nood te hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mocht en mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*,

Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing op grond van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p. 2-3).

(...)

Het CGVS stelt vast dat uw geografische kennis over de omgeving van uw dorp Kamal Pur in het district Qarghayi hiaten vertoont. U somt een aantal dorpen in de omgeving op, waar u reeds eerder zou zijn geweest en u stelt even later dat deze dorpen aan uw dorp zijn begrensd. Hierbij dient echter vastgesteld te worden dat de dorpen Aghrabat, Mir Alam qala en het districtscentrum van Qarghayi niet aan uw dorp grenzen. De dorpen Salam Qala, Alukhail en Nawar zijn niet te vinden op de gangbare kaarten in de buurt van uw dorp. In feite weet u maar één buurdorp te noemen: Lamati (CGVS, p. 5-6). Pas veel later geeft u aan dat Bolan vijf minuten van uw dorp is. Opmerkelijk genoeg zou u in dit op de kaarten duidelijk zichtbare buurdorp niet geweest zijn, daar waar u wel een vriend had die in dat dorp woonde (CGVS, p. 12, 29). Dat u evenwel Akhundzadahgan, Qabilah, Laçah Moçah, Shaykhan, Qasimabad, Bolan, Tarang Baluchabad en Dara Lam niet meteen vernoemt als aangrenzende buurdorpen, is niet te bevatten (CGVS, p. 6.). U kan omliggende provincies opnoemen maar vergeet er toch twee, met name Panjsher en Kunar (CGVS p. 12). Inzake de districten die aan uw district grenzen, spreidt u maar een gedeeltelijke kennis ten toon: u geeft correct Alingar aan, vervolgens zegt u Alishang maar dat grenst niet aan uw district, u gaat verder met Badpash, vervolgens noemt u Qarghayi zelf en u eindigt met Mehterlam, hetgeen in feite samenvalt met Badpash (CGVS, p. 8). Al deze districten vallen in uw provincie maar u noemt geen enkel van de districten op die aan uw district grenzen doch die tot een andere provincie horen. Zo vernoemt u niet: Surobi district, Khogyani district, Surkhrod district, Behsud district, Kuzkunar district en vergeet u ook Dara-eNur. Dit komt over als dat u de districten van de provincie heeft vanbuiten geleerd maar niet dat u op spontane en doorleefde manier kan vertellen over de districten die aan het uwe grenzen. Verder weet u dat de Alingar rivier en de Kabul rivier door uw district stromen en deze op een bepaald moment samenvloeien (CGVS, p. 6). Dat u de naam van de derde bekende rivier Alishang, die zijn naam aan het gelijknamige buurdistrict gaf, vergeet, is evenwel bevreemdend daar de bekende rivieren Alingar en Alishang in uw district samenvloeien in de Kabul rivier. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe op eenvoudige, algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat verweerder onzorgvuldig zou zijn omgesprongen met de namen van dorpen en overige informatie, dat verweerder zijn woorden zou hebben verdraaid en dat de hiaten in zijn kennis van de opgesomde dorpen toe te schrijven zouden zijn aan *“de diverse schrijfwijzen en manier van uitspraken”*.

Verzoeker kan met dergelijke algemene, ongefundeerde, niet gestaafde en niet nader onderbouwde beweringen hoegenaamd niet volstaan om de voormelde motieven te ontcrachten. Verzoeker laat na om in dit kader te concretiseren of te specificeren welk(e) van zijn woorden door verweerder zou(den) zijn verdraaid. Evenmin preciseert hij op welke wijze dit zou zijn geschied. Verzoeker toont verder niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze één of meer van de in de bestreden beslissing opgenomen dorpsnamen mogelijks verkeerd en/of op een andere wijze zou(den) zijn geschreven of uitgesproken, en dit in zulke mate dat deze daardoor voor hem onherkenbaar zouden zijn geworden. Aldus toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat, waar of hoe de voormelde elementen van invloed zouden zijn geweest op de weergave van zijn gezegden in de notities van het persoonlijk onderhoud en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven in wezen volledig onverlet. Door eenvoudigweg te wijzen op een aantal van de verklaringen die hij wel kon afleggen, doet verzoeker immers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, opvallende en verregaande gebreken in zijn geografische kennis over de omgeving van zijn beweerde dorp en regio van herkomst. Aldus blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker legde daarenboven tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn ouders. Bij de DVZ beweerde hij immers dat zijn ouders zijn dorp hadden verlaten omwille van de problemen in Afghanistan (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Bij het CGVS verklaarde hij echter dat zijn ouders gewoon nog in zijn dorp verbleven en gaf hij aan dat zij daar altijd hadden gewoond (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14-15).

Verder legde verzoeker incoherente en ongeloofwaardige verklaringen af en vertoonde hij een verregaande onwetendheid wanneer hij werd ondervraagd over de radiozenders in Afghanistan. Wanneer initieel aan hem werd gevraagd: *“Luisterden jullie naar de radio?”*, antwoordde hij eenduidig: *“Ja”*. Wanneer vervolgens werd gevraagd naar welke zenders zij dan luisterden, gaf verzoeker eerst nog ontwijkend aan: *“Het nieuws en af en toe naar muziek”*. Ook uit deze verklaring blijkt dat hij zou hebben meegeluisterd naar de radio. Wanneer nogmaals werd gevraagd naar welke zenders zij dan precies luisterden, wijzigde verzoeker zijn verklaringen echter en beweerde hij: *“Ik luister zelf nooit naar de radio. Maar mijn familie luisterde daar naar. Ik weet niet welke zenders er waren”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13).

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt: *“U hebt het CGVS er niet van overtuigd dat u nog in de periode voor uw vertrek naar België begin 2021 in Qarghayi, Laghman, verbleef. U geeft aan de maanden in de Afgaanse kalender niet te kennen daar u ongeschoold bent (CGVS, p. 6). U stelt dat het in de zomer heel warm is in uw regio. Op de vraag naar de warme maanden echter, geeft u slechts de naam van één maand, alsof de zomer slechts één maand duurt en bovendien geeft u bizar genoeg wel de naam van een maand, met name Jawza (CGVS, p. 12). Dit is nochtans een maand van de lente en niet van de zomer zoals u beweert (CGVS, p. 12). Dat u zich hierin vergist, als zoon van een landbouwer, doet de wenkbrauwen fronsen.”*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij niet op de hoogte was van de (maanden in de) Afgaanse kalender. Zo kon hij niet aangeven in welke maand hij volgens deze kalender geboren was. Ook kon hij niet aangeven welke de naam was van de maand in de Afgaanse kalender waarin het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geschiedde. In dit kader gaf hij aan: *“Ik ben ongeschoold dus ik weet de namen van de maanden niet zo goed”*. Vervolgens bleek verzoeker evenmin in staat om de wintermaanden in Afghanistan te noemen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5). Verder gaf verzoeker aan dat het in de zomer heel warm was, maar verklaarde hij, wanneer hem vervolgens gevraagd werd om de warme maanden te geven, ten onrechte dat Jawza één van deze warme maanden was. Voor het overige kon verzoeker geen van de warme maanden noemen. Vervolgens bleek hij daarenboven opnieuw niet in staat om de wintermaanden en/of de maanden waarin er veel regen en hagel was te geven (*ibid.*, p.10; administratief dossier, map ‘landeninformatie’). Waar verzoeker dit alles bij het CGVS trachtte toe te schrijven aan het feit dat hij ongeschoold was, dient te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gevolgd. Bij de DVZ verklaarde verzoeker immers nog dat hij tot het vijfde jaar lager onderwijs naar school ging (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bovendien zou hij daarna zijn eigen voedingswinkel hebben gehad (*ibid.*, nr.12). Verder kon en kan hij overweg met Facebook (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Aldus schetste verzoeker van zichzelf een profiel op grond waarvan weldegelijk mocht worden verwacht dat hij veel beter op de hoogte zou zijn van de (maanden in de) Afgaanse kalender. Dit geldt nog des te meer nu hij de zoon zou zijn geweest van een landbouwer die verschillende gewassen teelde en daarvoor afhankelijk was van het weer (*ibid.*, p.15).

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder blijkt uw kennis van bekende personen in Qarghayi onaannemelijk beperkt. Wanneer u gevraagd wordt of u weet wie de districtschef was van Qarghayi ten tijde van uw beweerde vertrek uit Afghanistan noemt u Kamar Udiel, mijnheer Kamar, die niet terug te vinden is. U weet niet hoe lang hij reeds aan de macht is, enkel dat hij de laatste districtshoofd zou geweest zijn voor de machtsovername door de taliban. Zijn voorganger kent u niet. Bij de vraag wie de controle over uw dorp had, haalt u politiechef Atuala Mudaris van uw district Qarghayi aan, maar ook deze is niet terug te vinden (CGVS, p. 9-10). Gevraagd wie de provinciegouverneur van Laghman was toen u nog in Afghanistan was, vermeldt u Abdul Wali Wahidzai (CGVS, p. 13). Abdul Wali Wahidzai werd echter pas in juni 2021, toen u reeds enkele maanden vertrokken was uit Afghanistan, aangeduid als provinciegouverneur van Laghman. Zijn voorganger Rahmatullah Yarmal, die wel ten tijde van uw aanwezigheid provinciegouverneur was, kan u dan vreemd genoeg weer niet opnoemen (CGVS, p. 13). U kan dus enkele namen opnoemen van lokale overheidsfunctionarissen, maar over geen enkel van hen kan u meer vertellen dan de naam (CGVS, p. 10). Het beetje kennis dat u aldus vertoont, heeft een ingestudeerd karakter. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij eenvoudigweg wijst op en citeert uit zijn eerder afgelegde verklaringen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker met deze loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen geenszins afbreuk doet aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op grond van deze verklaringen gedane vaststellingen. Bijkomend kan inzake verzoekers eerdere gezegden overigens worden opgemerkt dat hij over de persoon die volgens zijn beweringen de politiechef was tegenstrijdige verklaringen aflegde. Initieel gaf hij namelijk aan dat deze Ahdan Mudaris heette (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9), terwijl hij later beweerde dat deze Atuala Mudaris heette (*ibid.*, p.10). De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat verzoekers kennis omtrent de bekende personen in zijn zelfverklaarde regio van herkomst manifest onvoldoende is. Dat het CGVS, zoals verzoeker voorhoudt, hierover nog meer vragen had moeten stellen, kan dan ook niet worden gevolgd. Verzoeker laat in dit kader bovendien na om zelf ook maar enige bijkomende, nuttige en concrete informatie te verstrekken.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“U haalt aan dat de vijanden van de overheid aan de macht waren, en bedoelt hiermee de taliban. Wanneer er gevraagd wordt iets meer te vertellen over de taliban, stelt u dat ze in de bergen in de richting van Alingar en Alishang verbleven, buiten uw district. U kan geen namen van talibanleiders noemen en kan verder niemand anders benoemen die banden met de taliban zou hebben. Bovendien heeft u nog nooit een lid van de taliban gezien (CGVS, p. 9). U heeft geen weet van veiligheidsincidenten op de weg van uw dorp Kamal Pur naar het districtscentrum (CGVS, p. 12). Wanneer er voorts gevraagd wordt naar veiligheidsincidenten in uw district, kan u slechts één incident noemen dat ongeveer vijf jaar geleden heeft plaatsgevonden. Twee mannen genaamd Haji Mokhtar en Haji Satar, die banden zouden hebben met de taliban, werden doodgeschoten door de overheidstroepen in Bolan. Op de vraag of u nog weet heeft van een dergelijk incident, kan u geen enkel ander incident opnoemen (CGVS, p. 14-15). Qarghayi is echter een erg onveilige regio waar ook in de periode net voor uw vertrek tientallen doden vielen in het conflict tussen de taliban en de overheid. Uw gebrek aan kennis hierover werpt verdere grote twijfels op over uw beweerde herkomst. U weet evenmin de namen van andere groeperingen die nog actief zijn in uw regio, u bent enkel in staat de taliban en overheid te benoemen (CGVS, p.11). Nochtans was ISKP ook actief in Laghman. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze motieven geheel ongemoeid laat, blijven zij onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Nog wordt u gevraagd naar overstromingen in uw district. U vertelt over een overstroming die vijf jaar geleden plaatsvond. Deze overstroming zou de landbouwgronden beschadigd hebben en de huizen van klei hebben doen instorten. Het leger zou met helikopters mensen en dieren die vastzaten geholpen hebben. Het is evenwel opmerkelijk dat u niet weet naar welke plaats deze mensen geëvacueerd werden, terwijl zij na de overstroming zijn teruggekeerd om hun huizen herop te bouwen (CGVS, p. 10-11). U haalt nog een andere zware overstroming van zes jaar geleden aan (CGVS, p. 11). Op de vraag of er bij één van deze overstromingen hulp werd aangeboden door buitenlandse organisaties, antwoordt u ontkennend, er zou enkel hulp gekomen zijn van de Afgaanse overheid (CGVS, p.10-11). Nochtans blijkt dat naast Unicef heel wat buitenlandse andere organisaties in uw regio actief waren, zoals International Organization for Migration, World Food Programme, International Rescue Committee, Danish Refugee Council, Swedish Committee for Afghanistan, Danish Committee for Aid to Afghan Refugees, Mission d'Aide au Développement des Economies Rurales en Afghanistan, Mission d'Aide au Développement des

Economies Rurales en Afghanistan en World Health Organization. Er wordt niet van u verwacht dat u al deze organisaties zou kunnen opsommen. Evenwel mag aangenomen worden dat u, indien u werkelijk tot begin 2021 in Laghman zou hebben gewoond, minstens zou weten dat er hulp werd aangeboden door buitenlandse organisaties of toch één organisatie kan noemen. Ook haalt u overstromingen van vijf of zes jaren vóór uw vertrek aan maar geeft u geen recente overstromingen. Nochtans vonden er medio 2020, toen u toch nog in Qarghayi zou vertoefd hebben, tal van overstromingen plaats ten gevolge van hevige regenval in onder andere de provincie Laghman.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Gelet op het hoger omschreven, door verzoeker geschetste profiel, als zoon van een landbouwer die tot het vijfde jaar lager onderwijs naar school ging, die daarna een eigen voedingswinkel had en die actief was op Facebook, mocht wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn geweest van het gegeven dat er bij de zware overstromingen enkele jaren geleden in zijn regio heel wat buitenlandse organisaties actief waren of dat hij minstens één zulke organisatie bij naam zou kunnen noemen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarnaast wordt u gevraagd naar aardbevingen. U verklaart over een aardbeving te weten zes jaar geleden met de instorting van huizen hier en daar tot gevolg. Verder was er geen grote schade in uw regio (CGVS, p. 12). Voorts kan u geen andere aardbeving geven die schade aan de huizen heeft veroorzaakt. Het is opmerkelijk dat u zo weinig concrete details kan verschaffen over de Hindu Kush aardbeving van oktober 2015 met het epicentrum in de provincie Badakhshan, die met een kracht van 7,5 op de schaal van Richter zwaarder was dan gemiddeld. Hoewel de schok het krachtigst was in de provincies Badakhshan, Nangarhar, Kunar en Nuristan, was er ook in Laghman aanzienlijke schade. In Laghman ondervonden meer dan 250 families ernstige problemen door deze aardbeving, waarbij zes doden en vijftientig gewonden vielen in uw provincie. Zesentwintig huizen werden compleet verwoest en 793 huizen werden zwaar beschadigd, 475 families werden geholpen. Zeker zes families in Qarghayi werden getroffen. Ook na deze natuurramp kwamen buitenlandse organisaties ter hulp, zij kwamen onder meer in uw eigen dorp Kamal Pur, en in Bar Kamal Pur en Kuz Kamal Pur. Een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier. In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u geen weet heeft van grote schade in uw regio of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2021 in Qarghayi te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Door eenvoudigweg te wijzen op zijn eerder afgelegde verklaringen, doet verzoeker vooreerst namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Verder blijft verzoeker bij zijn verklaring dat de schade in zijn regio niet zo groot was. In tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, strookt dit echter niet met de beschikbare landeninformatie, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, waaruit blijkt dat er ook in verzoekers zelfverklaarde regio en provincie van herkomst weldegelijk aanzienlijke schade was, dat in dit kader buitenlandse organisaties ter hulp schoten en dat deze organisaties onder meer in verzoekers beweerde dorp van herkomst kwamen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Maar vooral blijkt u niets af te weten van een groot infrastructuur project dat recentelijk voor uw vertrek werd verwezenlijkt in uw eigen dorp. Het gaat nochtans over de bouw van een muur van wel 755 meter in Kamal Pur zodat honderden hectaren landbouwgrond en woningen tegen overstromingen beschermd worden. Wanneer u expliciet wordt gevraagd of er ook beschermingsmaatregelen tegen overstromingen in uw dorp Kamal Pur werden genomen, haalt u enkel aan dat er in verschillende regio's vier à vijf jaar geleden muren werden gebouwd, maar dat er in uw dorp niets is gebeurd en dat uw dorp nog steeds kan overstromen. Waar precies dan muren in de verschillende regio's werden gebouwd, kan u niet eens vertellen (CGVS, p. 11).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het dorp Kamal Pur in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan.

Derhalve kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker in dit dorp en deze regio beweert te hebben ondervonden met de taliban en die de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst.

De reeds eerder door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. De taskara, waarvan verzoeker andermaal een kopie neerlegt door middel van een aanvullende nota, wordt slechts bijgebracht in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van dit stuk met recht gemotiveerd: *"U legt een kopie neer van een taskara, maar zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt, hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op nietreguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke."* Door eenvoudigweg te beweren dat de taskara weldegelijk authentiek en betrouwbaar zou zijn, ontkracht verzoeker deze vaststelling niet. De voormelde vaststellingen maken, tezamen met de vaststelling dat de taskara in kwestie niet wordt neergelegd in het kader en ter adstruatie van geloofwaardige verklaringen inzake verzoekers herkomst, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan deze taskara.

Betreffende de foto die verzoeker neerlegde en waarvan verzoeker andermaal een kopie bij zijn aanvullende nota voegt, wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven: *"U stuurt een foto met iemand maar het is volstrekt onduidelijk wat u daarmee poogt aan te tonen. Uw identiteit of herkomst of relaas worden er alleszins niet door aangetoond."* Verzoeker laat deze motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot eveneens volledig onverlet waar inzake de door hem neergelegde video's gemotiveerd wordt: *"Over de door u bijgebrachte video-opnames meent het CGVS dat hieraan bezwaarlijk bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van personages, locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd opgenomen, a fortiori gezien het geheel van uw ongeloofwaardig geachte verklaringen. Inzake het videofragment van een huis dat in brand staat wat zou moeten aantonen dat dit uw huis was dat de taliban na de machtsovername in brand gestoken zou hebben. geeft u zelf toe dat niet te bewijzen valt dat het uw huis zou geweest zijn (CGVS, p. 29). Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat (...) video-opnames sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is."* Ook betwist verzoeker de bestreden beslissing niet waar gemotiveerd wordt dat de inhoud van de eerste video in strijd is met zijn verklaringen. Bijgevolg worden de voormelde motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn. Deze motieven volstaan om te besluiten dat de video's geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Ook de nieuwe door verzoeker neergelegde documenten, zoals bij verzoekers aanvullende nota gevoegd, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Het karate-diploma wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Verder werd reeds hoger aangehaald dat uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten en dat allerlei documenten aldaar daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van dit stuk relativeert. Hoe dan ook bevat dit document geen gegevens die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Nergens uit dit document blijkt immers dat verzoekers verklaringen omtrent zijn (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen zouden stroken met de werkelijkheid. Hierin wordt namelijk enkel aangegeven dat verzoeker zijn rode gordel in karate behaalde.

De foto van verzoeker tijdens karate doet aan het voorgaande evenmin afbreuk. Zulke foto's zijn vooreerst vatbaar voor manipulatie. Verder kunnen zij eenvoudigweg in scène zijn gezet. Hoe dan ook blijkt nergens uit deze foto waar, wanneer en in welke omstandigheden deze zou zijn genomen.

Uit de foto's die moeten aantonen dat verzoekers vriend naar Turkije zou zijn gevlucht en diens handgeschreven contactgegevens kan inzake verzoeker hoegenaamd niets worden afgeleid. Deze foto's bevatten aldus geen gegevens of elementen die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Aan het neergelegde paspoort kan niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst wordt dit stuk slechts bijgebracht in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden gehecht. Verder kan worden herhaald dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals het neergelegde paspoort en dat zulke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Bovendien is het gegeven dat verzoeker een kopie van een paspoort neerlegt manifest in strijd met verzoekers eerdere verklaringen. Bij de DVZ verklaarde verzoeker namelijk nog uitdrukkelijk en in niet mis te verstane bewoordingen dat hij nooit in het bezit was geweest van een paspoort (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.24). Tevens

verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij was geboren in 1997 (*ibid.*, nr.4), terwijl hij volgens het neergelegde paspoort zou zijn geboren in juni 1998.

Gezien verzoeker zich reeds bedient van een taskara en een paspoort waaraan niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht, kan evenmin enige bewijswaarde worden toegekend aan het neergelegde rijbewijs. Ook dit stuk wordt bovendien slechts neergelegd in de vorm van een gemakkelijk te manipuleren fotokopie. Voorts kan opnieuw worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals het neergelegde rijbewijs en dat zulke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen.

Uit het bewijs van internationale verzending kan evenmin worden afgeleid dat verzoekers verklaringen omtrent zijn (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen zouden stroken met de waarheid. Integendeel doet dit bewijs van verzending aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder afbreuk. Uit dit bewijs van verzending blijkt namelijk dat de bijkomende documenten die verzoeker neerlegt niet aan verzoeker werden opgestuurd vanuit Afghanistan doch wel vanuit de stad Lahore in de provincie Punjab in Pakistan.

Met betrekking tot de foto van verzoeker in zijn dorp, dient te worden opgemerkt dat deze foto slechts wordt neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare fotokopie en dat aan dergelijke foto hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden gehecht. Zulke foto's zijn *an sich* namelijk eveneens vatbaar voor manipulatie. Verder kan uit deze foto, waarop op de achtergrond slechts een laag gebouw met een niet-vertaald uithangbord wordt afgebeeld, op generlei wijze worden afgeleid waar, wanneer of in welke omstandigheden deze foto zou zijn genomen. Daarenboven bevat deze foto slechts een momentopname, kan deze in scène zijn gezet en kan hieruit hoogstens worden afgeleid dat verzoeker op de betrokken plaats is geweest. Bijgevolg kan uit deze foto niet worden afgeleid dat verzoekers verklaringen omtrent zijn (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen zouden stroken met de werkelijkheid.

De video waarop verzoekers vader door een dorp wandelt gaat niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Aldus kan hieruit niets worden afgeleid. In zoverre aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers vader in dit dorp een opname ging maken, dient verder te worden opgemerkt dat hieruit slechts kan worden afgeleid dat verzoekers vader zich naar of in dit dorp heeft begeven om een video-opname te maken en deze videobeelden van commentaar te voorzien. Hieruit blijkt niet dat verzoekers vader daadwerkelijk in dit dorp woonachtig zou zijn. Hoe dan ook kan hieruit in het geheel niets worden afgeleid inzake verzoekers eigen, zelfverklaarde (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen.

De foto's en video's die verzoeker neerlegt ter staving van enkele executies in zijn dorp hebben tot slot geen betrekking op verzoekers persoon en werpen ook geen ander licht op de hoger gedane vaststellingen.

Verzoeker heeft gelet op hetgeen voorafgaat op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is een verwijzing naar of aftoetsen ten aanzien van (informatie over) de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst (onder meer de algehele veiligheidssituatie aldaar, de sociaaleconomische omstandigheden in dit land en deze regio en de situatie voor personen die naar dit land en deze regio terugkeren na enige tijd te hebben verbleven in het Westen) verder niet dienstig en kan verzoeker hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke (regio van) herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke (regio van) herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële levensloop, profiel, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

4.10. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT